

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Fiscaal overgangsbeleid : een raamwerk voor het vormgeven en beoordelen van het overgangsbeleid van de fiscale wetgever

Bravenboer, M.

Citation

Bravenboer, M. (2009, May 13). *Fiscaal overgangsbeleid : een raamwerk voor het vormgeven en beoordelen van het overgangsbeleid van de fiscale wetgever. Fiscale monografieën*. Kluwer, Deventer. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13795>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13795>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stellingen behorende bij het proefschrift
‘Fiscaal overgangsbeleid. Een raamwerk voor het vormgeven en
beoordelen van het overgangsbeleid van de fiscale wetgever’
van Marianne Schuver-Bravenboer

1. Vanuit het perspectief van het beschermen van gerechtvaardigde verwachtingen is het onderscheid tussen onmiddellijke werking en terugwerkende kracht te verwaarlozen.
2. Door bij het ontwerpen van overgangsrecht de beginselen van behoorlijk overgangsbeleid in acht te nemen, kan een besparing op de kosten van overgangsrecht worden bewerkstelligd en kunnen ‘ongewenste’ reacties van belastingplichtigen worden voorkomen.
3. Een keuzeregeling is in meerdere opzichten een gunstige overgangsmaatregel.
4. De Notitie terugwerkende kracht en eerbiedigende werking (*Kamerstukken II 1996/97, 25 212, nr. 1*) bevat zo veel tekortkomingen dat die notitie met terugwerkende kracht zou moeten worden aangepast.
5. Indien de Hoge Raad in het beroep in cassatie in de zaak nr. 44 021 (toepassing van het verlaagde Vpb-tarief naar tijdsgelang) het non-discriminatiebeginsel als beginsel van behoorlijke wetgeving niet geschonden acht, kan dit beginsel voor het belastingrecht als krachteloos worden beschouwd.
6. Het naast elkaar hanteren van begrippen als ‘algemeen nut’, ‘algemeen maatschappelijk belang’, ‘sociaal belang’ en ‘algemeen nut beogende instelling’ in de diverse belastingwetten is niet in het algemeen belang.
7. Het groepsvereiste van art. 10d lid 2 Wet VPB 1969 dient te worden vervangen door het verbondenheidsvereiste van art. 10a lid 4 Wet VPB 1969.
8. Het opnemen van een opleidingsverplichting in art. 35 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme getuigt van weinig vertrouwen in de werknemers van de instellingen waarop deze wet van toepassing is.
9. Het Leidse PhD-fellowsysteem hanteert terecht het uitgangspunt ‘wie schrijft die blijft’.
10. Locale producten smaken het best op locatie.